

AKTUEEL EVANGELIE

een tijdschrift gewijd aan
het herstel van het zuivere
evangelie

Sola Gratia
Solo Christo
Sola Fide

Door genade alleen
Door Christus alleen
Door geloof alleen

Nummer 4
december 1976

HET HERSTEL VAN DE CHRISTELIJKE VERWACHTING

AKTUEEL EVANGELIE

Aktueel Evangelie is een tijdschrift gewijd aan de verkondiging van het bijbelse beginsel van de rechtvaardiging door het geloof.

Nummer 4
december 1976

Redactie:
Joh. Diepraam
M. Dulfer
D. Zantinge

Adviserend redakteur:
Robert D. Brinsmead

Dit tijdschrift verschijnt ieder kwartaal en is een uitgave van de Stichting Aktueel Evangelie, Postbus 25, Borger.

Redactie-adres: Aktueel Evangelie, Ravelstraat 24, Lisse.
Telefoon: de redactieleden zijn onder de volgende telefoonnummers bereikbaar:
02521 - 12186
05993 - 4282
05998 - 2484

Overname van de inhoud van dit tijdschrift alleen na schriftelijke aanvraag bij de redactie.

UITGEVERS en DOELSTELLING

Aktueel Evangelie is de Nederlandse editie van het internationale christelijke tijdschrift Present Truth, dat wordt uitgegeven door de New Reformation Fellowship. Er bestaat ook een Duitse editie, Wahrheit für Heute. Alle edities staan los van enige kerkelijke binding en worden uitgegeven door een groep christenen in Noord-Amerika, Australië en West-Europa.

Aktueel Evangelie heeft zich in deze tijd van religieuze verinnerlijking, van nadruk op de persoonlijke ervaring van de christen, van het plaatsen van Gods heilswerk in en door Jezus Christus op het tweede plan, evenals Present Truth, ten doel gesteld de vreugdeboodschap van de rechtvaardiging door het geloof te verkondigen. Wij menen dat de grondbeginselen van deze boodschap zeer krachtig en kernachtig werden geformuleerd door de Hervormers in de 16de eeuw. Ook geloven wij dat deze grondbeginselen, gebaseerd op de Heilige Schrift, in deze tijd van subjectieve geloofsbeleving verloren dreigen te gaan. Aktueel Evangelie sluit zich bij deze beginselen volledig aan, Ze vormen dan ook ons redactionele uitgangspunt. Ze kunnen onder meer worden uitgedrukt door de volgende beroemde reformatorische uitspraken:
1. Sola Gratia – door genade alleen. Gods heilrijke handelen in Zijn Zoon Jezus Christus is de enige grond voor onze bevrijding en verlossing.

2. Solo Christo – door Christus alleen. Jezus' leven en sterven in onze plaats is de enige grond waarop de gelovige met God weer gemeenschap kan hebben.

3. Sola Fide – door het geloof alleen. Het geloof, ons geschonken en in ons gevoed door de Heilige Geest, is het enige instrument waardoor wij ons het plaatsvervangende leven en sterven van onze Heer tot rechtvaardiging kunnen toeëigenen.

4. Sola Scriptura – door de bijbel alleen. De Heilige Schrift alleen bevat de objectieve richtlijn voor het christelijk geloof en handelen en moet daarom worden aanvaard als het aan ons door God geopenbaarde en gezaghebbende Woord.

Aktueel Evangelie wil deze beginselen hoog houden en verdedigen. Wij zijn ervan overtuigd dat zij steeds weer moeten leiden tot hernieuwd onderzoek van alle traditionele opvattingen en meningen over christelijke waarheden. Steeds opnieuw moeten deze opvattingen kritisch worden bezien en getoetst aan deze beginselen.

Onze uiteindelijke visie is een herstel van het nieuwtestamentisch christelijk geloof, hetgeen tot stand kan komen door een nieuwe hervorming in de christenheid.

ABONNEMENTEN

Aanvragen om gratis abonnementen kunt u zenden aan de Stichting Aktueel Evangelie, Postbus 25, Borger.

BIJDRAGEN

Dit blad is geheel gratis. U kunt ons echter helpen onze doelstellingen te verwezenlijken door bijdragen te storten op postrekening 3410100 t.n.v. de Penningmeester van de Stichting Aktueel Evangelie te Borger of door overmaking op de AMRO-BANK STADSKANAAL, nr. 48.24.19.717 t.n.v. Stichting Aktueel Evangelie. Alle bijdragen zijn fiscaal aftrekbaar.

Present Truth beschikbaar voor engelslezende belangstellenden

Zoals bekend is Aktueel Evangelie de Nederlandse uitgave van Present Truth. Veel artikelen die in dit blad verschijnen worden, soms in verkorte, soms in aangepaste vorm, naast bijdragen van de Nederlandse redactieleden, in ons tijdschrift gepubliceerd. Present Truth verschijnt eenmaal per maand en Aktueel Evangelie eenmaal per kwartaal. Bovendien is de omvang van de eerstgenoemde uitgave aanzienlijk groter dan die van de Nederlandse editie. U zult begrijpen dat dit voornamelijk ligt aan gebrek aan financiën. Een door de Stichting Aktueel Evangelie betreurd gevolg daarvan is dat veel onderwerpen die in Present Truth aan de orde komen, in Aktueel Evangelie grotendeels onbesproken moeten blijven. Vooral de in 1975 en 1976 verschenen edities van Present Truth bevatten veel belangwekkend materiaal.

Graag willen wij er zoveel mogelijk aan doen om ook Nederlandse geïnteresseerden hiervan kennis te laten nemen. Het Stichtingsbestuur heeft daarom onlangs besloten, in overleg met de uitgevers van Present Truth (dat eveneens een gratis tijdschrift is), naast Aktueel Evangelie óók Present Truth gratis in ons land te distribueren. Indien u de Engelse taal meester bent, kunt u op dit blad een gratis abonnement krijgen.

Toch moeten wij in dit verband een bescheiden beroep op u doen. De vrachtkosten van de Verenigde Staten naar Nederland, alsmede de portokosten in ons eigen land, zijn dermate hoog dat zij een te grote extra last zullen gaan vormen voor de toch al zwakke financiële positie van de Stichting. We zouden het daarom zeer op prijs stellen als u in deze kosten wat zoudt willen bijdragen. Wij begroten de kostprijs (voor vracht en porto) op ongeveer f 1,25 per nummer. Door bijvoorbeeld f 12,50 te storten op giro 3410100 t.n.v. de Penningmeester van de Stichting Aktueel Evangelie te Borger of op AMRO-Bank Stadskanaal, nr. 48.24.19.717 t.n.v. Aktueel Evangelie (vermelding Present Truth), kunt u zich in 1977 verzekeren van toezending van 10 nummers.

Wat is Present Truth eigenlijk?

Present Truth (tegenwoordige waarheid) werd in 1972 opgericht. De uitgevers van dit blad streven hetzelfde na als Aktueel Evangelie (zie hiervoor colofon op pagina 2). De verantwoordelijke redakteur is Robert D. Brinsmead, christelijk auteur en woonachtig in Duranbah, Australië. Hij is onder meer voorzitter van het 'Australian Forum', een kleine groep van theologen en andere wetenschappers, die in de jaren 1971-1975 op openbare bijeenkomsten in tal van Amerikaanse en Australische steden grote belangstelling trok. Dit forum schroomt niet om allerlei hedendaagse ontwikkelingen in de christenheid aan de kaak te stellen. Het tracht

eveneens zijn toehoorders helder en duidelijk de richting aan te wijzen op de wegen die de bijbel aangeeft. Present Truth noch Aktueel Evangelie beogen christenen 'achter zich' te krijgen. Het enige doel is het tegenwoordig vervlakkende christendom de weg terug te wijzen naar het oorspronkelijke evangelie van de rechtvaardiging door het geloof. Present Truth verschijnt in principe maandelijks in een oplage variërend van circa 50.000 tot enige honderduizenden ex. Naast belangrijke artikelen van de redacteuren plaatst men ook publicaties van vooraanstaande christelijke auteurs van welke gezindte ook, van zowel uit nabij als uit ver verleden. De diepste bedoeling is de christenheid te wijzen op de centrale boodschap van het Nieuwe Testament, voorafgeschaduwde in het Oude Testament: de rechtvaardiging door het geloof in wat God eens heeft verricht in Zijn Zoon Jezus Christus. De beginselen van de 16de eeuwse Reformatie zijn hier veelal leidraad. Niet omdat men zou menen dat de hervormers onfeilbaar waren in alle onderdelen van het christelijk geloof, maar wel omdat men ervan overtuigd is dat zij eensgezind, de kern van het geloof het scherpste en duidelijkst hebben geformuleerd.

Op indringende wijze — en met grote kennis van zaken — slagen de medewerkers van Present Truth erin alle aspecten van het christelijk geloof terug te brengen tot dit centrale thema en aan te tonen dat als dat wegvalt, de hele christelijke kerk wegvalt, maar als men het ontvangt, juist alles gewonnen is.

Hieronder volgt een overzicht van de inhoud van enkele recente edities. Exemplaren daarvan zijn eveneens gratis beschikbaar met vergoeding van de portokosten.

- April 1972 : Paul's Message of Justification. The 'Pentecostal' Movement.
- Juni 1972 : Is the Charismatic Movement Catholic or Protestant?
- July/August 1972: Church Unity and the Reformation.
- February 1973 : Justification by Faith and the Holiness Movement.
- October 1973 : The Question of Authority.
- February 1974 : The current religious scene and the Gospel. The current religious scene and the Bible.
- July 1974 : Justification by Faith and Christian Ethics.
- September 1974 : Justification by Faith and Eschatology.
- February 1975 : Sanctification; Its Definition, Its Scope, Its Fussless Practical Nature, Its Duration, Its Value, Its Necessity, Its Divine Source, Its Human Factor, Its Means, Its Effects, Its Standard, Its Mainspring.
- August 1975 : The Reformation Doctrine of Justification by Faith.
- October 1975 : Understanding the Roman Catholic Doctrine of Justification by Faith.
- April 1976 : New Testament Eschatology.
- August 1976 : The centrality of the Gospel.
- July 1976 : The Primacy of Justification (part I of The legal and moral aspects of Salvation).

Naar een herstel van de verwachting

Wanneer een christelijke gemeenschap vervuld is van het evangelie, is zij ook vol hoop op de tijd van het einde. De vroegchristelijke kerk brandde van verlangen naar de wederkomst van Christus en verwachtte die ook spoedig. Paulus moest sommige gemeenten zelfs vermanen hun dagelijks werk niet in de steek te laten, omdat zij wachtten op de *parousia* (komst of verschijning) van de Heer. De intense hoop op de wederkomst vervaagde echter al vlug.

Eeuwen later pas kreeg zij tot op zekere hoogte weer nieuwe impulsen door de Hervorming, voornamelijk door Maarten Luther. Zodra het wezenlijke van het evangelie weer in zicht kwam, kreeg men ook weer meer oog voor het eschaton (einde). Voor Luther betekende dit einde overigens allerminst een dag van doem en verderf, maar juist een 'blijde dag'. Hij heeft ook wel eens gemeend dat die dag vlakbij was. Hoe dan ook, al gauw na hem verflauwde de verwachting van een spoedig einde aller dingen en raakte de protestantse orthodoxie vervuld van een nieuwe scholastiek en de opbouw van een kerkorganisatie. De wederkomstgedachte kwam geheel op de achtergrond. In de 18de eeuw raakte de kerk helemaal vertrouwd met de gedachte dat er nog een duizendjarige

christelijke wereldregering zou komen vóór de komst van de Heer, een opvatting die thans trouwens weer geheel in de aktualiteit staat. In de laatste decennia is eschatologie (de leer over de laatste gebeurtenissen) in vele delen van de christenheid weer een discussiepunt geworden. In vele gevallen betreft het echter een speculatieve of judaïstische vorm van wederkomstverwachting die niet strookt met de bijbelse mededelingen daarover. In ieder geval zijn veel van deze opvattingen niet werkelijk betrokken op de blijde boodschap van het Christusgebeuren. Het is zeker geen eschatologie gezien door de telescoop van het evangelie. De hoop van vele hedendaagse christelijke denkers is niet gericht op een kosmische ontvouwing van wat reeds in Jezus Christus heeft plaatsgevonden. Ten gevolge daarvan is eschatologie vaak een concurrent van het evangelie geworden inplaats van dit centraal te stellen. Er zijn zelfs gevallen waarin eschatologie het evangelie min of meer ontkent.

Wij willen daarom eens nagaan hoe het komt dat de eschatologische hoop en verwachting haar kern en diepte heeft verloren en vervolgens zien hoe een herstel van de bijbelse verwachting van het einde mogelijk is.

De oorzaken van het verlies

Het evangelie kondigt aan dat het koninkrijk van God, het oordeel van God, de Grote Verzoendag van God (de Jom Kippoer) en het leven in de nieuwe tijd hun aanvang hebben genomen in Jezus Christus. Hij is ten hemel gevaren. Het koninkrijk van het evangelie is daarom een koninkrijk der hemelen. Daarmee willen wij niet zeggen dat het alleen maar van hemelse óorsprong is en verder aards. Nee, het bevindt zich in de hemel en slechts door het geloof kan men er deel aan hebben (Col. 1 : 13). De apostelen, bijvoorbeeld Paulus en Petrus, kunnen daarom dingen als volgt zeggen: 'Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten . . .' (Phil. 3 : 20). En: ' . . . een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen is weggelegd voor u . . .' (1 Petr. 1 : 4). Paulus vermaant de gelovigen dan ook: 'Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn' (Col. 3 : 2).

De gerechtigheid van de gelovige is ook niet op de aarde te vinden en zeker niet de gelovige zelf. Die gerechtigheid is in de hemel! De gelovige wacht in het geloof op 'de gerechtigheid waarop wij hopen . . . (Gal. 5 : 5), waarmee hij door de rechtvaardige Rechter op die dag (2 Tim. 4 : 8) zal worden gekroond. En natuurlijk is ook het leven van de gelovige in de hemel 'verborgen met Christus in God . . .' (Col. 3 : 3). Ofschoon het einde aller dingen (de eschatologie), begonnen

Luther

is in Christus, is het nog niet volkomen vervuld. Deze spanning tussen wat al begonnen is en nog niet vervuld, schept dat 'reikhalzend verlangen' (Rom. 8 : 19).

De christelijke gemeenschap, zoals de nieuwtestamentische schrijvers haar uitbeelden, is in diepste wezen een eschatologische gemeenschap, die door het geloof al deel uitmaakt van de nieuwe tijd en de nieuwe schepping. Ze wacht echter vol spanning op de uiteindelijke tastbare werkelijkheid bij de komst van de Heer.

De vroegchristelijke kerk hield echter al spoedig op een eschatologische gemeenschap te zijn, omdat zij het geloof dat zich op de hemel richt, verloor. Wat de kerk in de hemel had — namelijk haar Verlosser en Bevrijder aan de rechterhand van God — raakte uit het oog en de hoop werd gericht op mogelijkheden op de aarde (zie bijv. Dan. 8 : 11, 12). Om precies te zijn:

1. De christenheid hield op met waachtig te bidden: Uw koninkrijk kome! Want inplaats het koninkrijk alleen maar in het geloof binnen te gaan en op de openbaring ervan in het geloof te wachten, begon de christelijke kerk zichzelf te zien als het koninkrijk Gods op aarde. De man die deze gedachte uitwerkte tot een theologisch systeem was Augustinus. Hij beeldde de kerk uit als het rotsblok van Dan. 2, als het koninkrijk Gods dat alles in deze wereld omverwerpt en dat in de plaats zou komen van alle andere koninkrijken van deze wereld. Waarom zou men zijn verwachting stellen op een rijk dat nog komen moest als men de Kerk reeds had als een aardse vervulling van die hoop?

Inplaats van een gemeenschap te zijn die beleed te bestaan uit vreemdelingen en bijwoners op deze aarde, zonder vaste verblijfplaats maar vol verwachting uitzien naar een door God gebouwde stad (Hebr. 11 : 9-16), ontwikkelde de christelijke kerk zich tot een vergoddelijkt instituut dat volledig de verlossing van zondaren monopoliseerde. Door de uitwerking van deze gedachte tot een theologisch systeem, werd de grote kerkvader eigenlijk de vader van het roomse verlossingssysteem met het pausdom en de verschrikkingen van de latere inquisitie op de koop toe.

2. Het oordeel van God werd eveneens door de Kerk naar de aarde gehaald. Terwijl Luther beseftte dat de kerk maar 'een arm zondig schepsel' was, alleen maar heilig in het Hoofd van die kerk, verhief Augustinus haar tot het hoogste gerecht op aarde. Als rechter sprak zij zichzelf vrij en veroordeelde anderen. Deze Kerk verving de gerechtigheid in de hemel (toegerekende gerechtigheid) door de gerechtigheid op aarde (toebedeelde gerechtigheid). De rechtvaardiging door het geloof werd ter aarde geworpen en raakte in vergetelheid. Bovendien werden de geboden van de God in de hemel vervangen door aardse kerkelijke voorschriften.

3. Het heiligdom van het nieuwe verbond is eveneens in de hemel (Hebr. 8 : 1; Openb. 11 : 19; 15 : 5). Christus alleen verricht als Middelaar tussen God en de mens de dienst van de Priester. Van deze tempel uit voert Hij Zijn wil uit en komt Hij op voor Zijn heiligen en regeert als Rechter op Zijn troon. De geest van de antichrist die krachtadig werkte, wierp ook dit nieuwe verbond ter aarde, alsmede de dienst der bemiddeling. De Kerk zelf werd een tempel en haar priesterdienst nam het uiterlijk aan van de Aäronitische en Levitische ceremonie.

Augustinus

4. De bijbelse leer van het leven in Christus alleen werd ook al ter aarde geworpen en vervangen door een idee dat uit het heidendom stamt: de aangeboren onsterfelijkheid van de mens. Deze gedachte loopt parallel met die van de aangeboren kracht tot heiligheid. Het is hier niet de plaats om de vele andere dwalingen, ontstaan uit deze onsterfelijkheidsidee, te bespreken. Wel willen we er op wijzen dat Maarten Luther het reeds een 'monsterlijke dwaling' noemde, die 'uit de mestvaalt van de roomse uitwerpselen' voortkwam. — M. Luther, *Bevestiging van alle artikelen ten onrechte veroordeeld in de Pauselijke Bul*, 20 november 1520.

In hoeverre houden deze vier belangrijke dwalingen nu verband met het verlies van de eschatologische hoop?

Wanneer het koninkrijk Gods, het heiligdom van God en het onsterfelijke leven van God worden gezien als bestaande in Christus alleen, in de hemel alleen en *thans* ons bezit door het geloof alleen, dan wacht de gemeente in ernstig gebed op het blijde vooruitzicht van Christus' wederkomst. Op dat tijdstip immers zal de verlossing pas volkomen werkelijkheid worden! Wanneer men al deze dingen echter voortijdig wil grijpen, in dit aardse leven, dan gaat echter de hoop op vervulling ervan verloren.

In haar pogingen leven en geschiedenis te vervullen, verloor de Kerk zowel haar geloof in de vreugdeboodschap als haar hoop op de wederkomst van de Heer.

In het herstel van de evangelieverkondiging, zoals die plaatsvond in de 16de eeuw, kunnen we dan ook tevens een herstel van de eschatologie waarnemen. Is het echter niet zo, dat de geest die daarvoor werkzaam was in het neerhalen van wat in de hemel voor ons ligt weggelegd, daarna — en thans zeker — wederom actief is geworden?

In de middeleeuwen zette de Kerk haar traditie in de plaats van het koninkrijk Gods en het gezag van Zijn Woord.

Tegenwoordig geeft men de voorkeur aan de persoonlijke godsdienstige ervaring die het middelpunt van het christelijk geloof wordt genoemd. Als een gevolg daarvan hebben 'tal van moderne protestantse theologen het roomse standpunt over rechtvaardiging in beginsel omhelsd' en heeft 'de moderne protestantse theologie . . . een leer ontwikkeld van ervaring en andere subjectieve bronnen, waardoor zij de nieuwtestamentische leer van de rechtvaardiging verwerpt'. — F. Pieper, *Christian Dogmatics* (Concordia, 1951, Vol. 2, p. 555).

Er zijn natuurlijk christelijke leraren die, als sterren aan een donkere hemel, de waarheid van de centrale plaats van de nieuwtestamentische rechtvaardiging door het geloof hoog houden, maar dat zijn uitzonderingen. Een overdreven godsdienstige verinnerlijking heeft grote delen van de christenheid in haar greep en ze heeft de gelovigen van de kern van het evangelie afgeleid. Bovendien gaat men de noodzaak van een objectieve wet als regel voor het christelijk leven ontkennen. Men stelt de innerlijke ervaring, liefde, de innerlijke stem van de Geest op hoger prijs en meent dat die de gelovige moet leiden als een onfeilbare gids. Door deze volkomen afwijzing van wat de Hervormers 'het derde gebruik van de wet' noemden*, heeft de christenheid over het algemeen de hand uitgestoken naar hen die een ethiek van de omstandigheden prediken en een moraal van betrekkelijkheid propageren. In sommige gevallen lijkt het wel of de kerken bijna alles maar goedkeuren als het maar gebeurt in 'een geest van liefde'. Alleen als de mens bereid is een wet die boven hem staat te aanvaarden, zal hij bereid zijn de gerechtigheid die hij nodig heeft buiten zichzelf te zoeken.

Als het evangelie verloren gaat, raakt ook de eschatologie zoek. Een heleboel van wat thans gezegd wordt over het 'laatste der dagen' en wat ook tallozen fascineert, is helemaal geen eschatologie in bijbelse zin. Waarom niet? Omdat het geen ontvouwing en ontsluiting is van wat reeds in Jezus Christus heeft plaatsgevonden. Het is meestal een leer der laatste gebeurtenissen die geen enkel verband houdt met het Christusgebeuren. Men neemt slechts enkele gedeelten van het Oude Testament en legt die uit alsof ze betrekking hebben op het einde der tijden, zonder enig verband aan te geven met de vervulling ervan in Jezus Christus. Dat is in wezen een joodistische eschatologie die in strijd is met de verkondiging van de apostelen.

Noodzakelijke beginselen voor een herstel van de NT-eschatologie

Als een gemeenschap van christenen waakzaam en vol leven wil zijn en blijven, zal er een diepe verwachting van Jezus' wederkomst moeten zijn. Ze zal zich er bovendien van bewust moeten zijn wannéér die komst nabij is (Mt. 24 : 33).

Laat ons daarom de elementen, nodig voor een herontdekking ervan, op een rijtje zetten:

1. Het Christusgebeuren, als de vervulling van alle hoop en verwachtingen in het Oude Testament, moet niet alleen het uitgangspunt zijn, maar ook het middelpunt van waaruit alles wordt gezien. Evenals in de vroegchristelijke gemeente moet

* Zij onderscheidden drie wijzen waarop de wet van God kon worden gebruikt: Het eerste gebruik: sociaal, om slechtheid te voorkomen. Het tweede gebruik: om van zonde te overtuigen en tot Christus te drijven.

Het derde gebruik: als leefregel voor christenen hoe ze behoren te leven in de lof der genade.

de verkondiging van dit gebeuren (en zijn gevolgen in de toekomst) ons volledig in beslag nemen. Het wezenlijke van onze christelijke ervaring moet zijn: gevangen in het wonder van dit Christusgebeuren, in Hem Die onze Plaatsvervanger is, onze Gerechtigheid, Die ons verzoent met God, onze Verlosser is, onze Middelaar, onze Hogepriester, ons Leven. Een christen behoort dan ook eerder te getuigen van de ervaringen die de Heer maakte dan van zijn eigen ervaringen.

2. Het is nodig het objectieve karakter van deze bijbelse leerpunten te verstaan. Daarmee bedoelen wij dat de vervulling van de oudtestamentische verwachtingen en beloften plaats vond in Christus. Het koninkrijk Gods, de gerechtigheid Gods, het heiligdom Gods en ons eeuwige leven bevinden zich in de hemel. Zegeningen zijn het die we hier op aarde slechts in het geloof alleen kunnen smaken. Gerechtigheid door het geloof betekent dan ook dat we ons in feite bevinden waar we eigenlijk niet zijn en dat we zijn wat we eigenlijk nog moeten worden.

3. De vervulling van de eschatologische hoop in Jezus Christus mag ons er niet toe brengen voorbij te gaan aan het volkomen eindpunt ervan bij Zijn wederkomst.

4. Het Christusgebeuren dient gezien te worden als de spiegel van de eschatologie. Wat zich aan het eind óntvouwt kan slechts dat zijn wat reeds in Hem ingevouwen ligt. Als het niet reeds in Christus heeft plaatsgevonden, zal het ook niet aan het einde gebeuren. Daarom moet de ware eschatologie gezien worden als 'de openbaring van Jezus Christus' (Openb. 1 : 1), als de 'ontknoping' van wat reeds in werkelijkheid is gebeurd in Zijn leven en sterven.

5. Het evangelie en de eschatologie mogen elkaar niet beconcurreren in het trekken van onze aandacht. Ze moeten elkaar juist in het volle daglicht plaatsen, zoals ook de boodschap dat doet die zal luiden vlak voor de wederkomst van de Heer:

'En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie om dat te verkondigen aan hen die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zei met luide stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen heeft gemaakt'. (Openb. 14 : 6, 7).

Valt het u niet op hoe deze verkondiging in het einde der tijden evangelie en oordeel op elkaar betreft? Het rechtvaardige oordeel dat God voltrok in de dood van Zijn Zoon betekent geenszins dat wij geen oordeel meer hoeven te ondergaan, maar wel is het de verzekering dat wij in dat oordeel staande kunnen blijven. De mens zal nimmer het evangelie naar waarde kunnen schatten, laat staan begrijpen, als men niet de rechtvaardige eis van Gods wet kent en erkent. Zijn oordeel is er op gericht dat Zijn wet in al Zijn handelingen met de zondige mensheid volkomen wordt geëerd. Oordeel, wet en rechtvaardiging — ze behoren bij elkaar. Als de mensheid, zoals de apostelen het bevestigden, uiteindelijk door de wet moet worden geoordeeld (Rom. 2 : 13, 16; Jak. 2 : 12), dan is Christus ook niet gestorven om de wet teniet te doen. Nee, Hij stierf juist om die wet te bevestigen. Calvijn heeft daarover gezegd: 'Wanneer onze zielen dat bezitten waardoor we onbevreesd voor Gods aangezicht kunnen staan, dan mogen we weten dat we geen namaak — gerechtigheid bezitten'.

Het mag daarom geen toeval worden genoemd dat Johannes in het boek Openbaring de oordeelsverklaring in het centrum van het evangelie plaatst. In de oudtestamentische verwachting stond het oordeel trouwens ook centraal. Het boek Daniël is daar een voorbeeld van**.

Door de oordeelsdaad van God wordt het koninkrijk gevestigd (Dan. 2), het heiligdom gerechtvaardigd (Dan. 8) en Gods volk verlost van de dood om te gaan leven in de toekomstige tijd (Dan. 12).

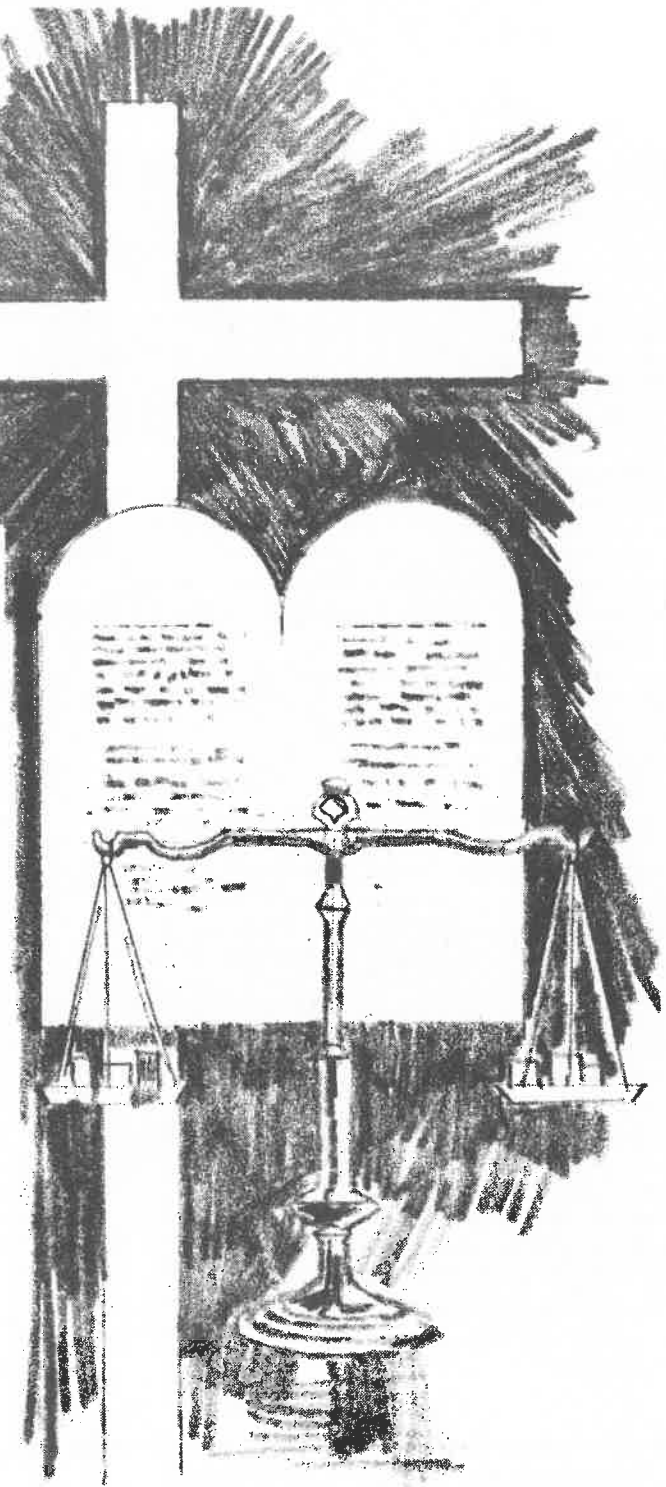
De Hervormers hadden gelijk toen ze de rechtvaardiging plaatsten in het centrum van de nieuwtestamentische boodschap. Rechtvaardiging is namelijk de uitspraak van de Rechter in Zijn oordeelswerk. De boodschap van Paulus aan de Romeinen is een uiteenzetting van Gods rechtvaardige oordeel — een oordeel dat weliswaar alle zondaars veroordeelt, maar dat ook ten gunste van hen tussenbeide komt en ze uit hun hulpeloze situatie haalt. In dat oordeel toont God Zijn toorn over de zonde door onze Plaatsbekleder te straffen en Zijn barmhartigheid door de gelovige vrij te spreken. De wet — in wezen de uitdrukking van Gods heilige karakter — wordt hierin ten diepste geëerd (Rom. 1 : 17; 2 : 21-31).

Het koninkrijk Gods betekent in werkelijkheid het bestuur dat God uitoefent en zich tegen alle verzet en weerstand doorzet. Hij is de Koning en Zijn wet is een koninklijke wet (Jak. 2 : 8). Deze wet wordt in Zijn oordeel niet alleen geëerd, maar ook bevestigd. De grondlegging van Zijn koninkrijk bevestigt tevens de vastheid van Zijn wet en de macht van Zijn gezag.

Als men het koninkrijk binnentreedt betekent dat ten eerste bevrijding en verlossing uit een eerdere slavernij. Het is echter een vrijheid die zich vol vreugde onderwerpt aan het gezag van dat koninkrijk.

Samenvattend is Gods oordeelsdaad dus dat waarmee Hij Zijn volk rechtvaardigt en bevrijdt. Of we het oordeel in het einde der tijden nu christologisch of eschatologisch bezien, het is de heilshandeling waardoor de Rechter de beklagde vrijspreekt van de schuld en hem doet opstaan uit de dood. Rechtvaardiging — dat is voor het Goddelijk tribunaal recht te worden geoordeeld — is een uitspraak tot eeuwig leven (Rom. 5 : 18). Door het geloof is dat nu reeds ons bezit, hoewel het toch 'de hoop op het eeuwig leven' blijft (Titus 1 : 2), die pas ten volle tot ons komt bij de verschijning van Hem 'Die ons leven is' (Col. 3 : 4).

***) Daniël betekent dan ook: God is mijn Rechter.

Oordeel, wet en rechtvaardiging horen in het evangelie bij elkaar

Wat kan 'leven anders betekenen dan met God op goede voet staan, in Zijn Koninkrijk te leven, onder Zijn bestuur, in Zijn tegenwoordigheid? Het evangelie vertelt ons wat wij in het geloof kunnen zijn, de eschatologie leert ons wat we mogen hopen eens te worden.

WAT KUNT U MISSEN VOOR AKTUEEL EVANGELIE?

Ons blad is en blijft gratis, evenals het evangelie. Het kost u in principe niets. Het is ons in deze oproep er dan ook niet om begonnen u wat voor uw abonnement te gaan berekenen. Wij willen u géén geld vragen voor het blad dat u ontvangt, maar uw hulp om nog meer mensen kennis te laten nemen van de vreugdeboodschap. De middelen van onze Stichting zijn uiterst bescheiden. Wij ontvangen van geen enkele instantie enige subsidie, terwijl in 1977 de drukkosten en de portokosten weer flink zullen stijgen. Als u vindt dat Aktueel Evangelie moet blijven verschijnen en dat nog meer mensen het moeten ontvangen, steunt u ons dan. Wij staan los van enige kerk en voelen ons bovenal verbonden met het evangelie van Jezus Christus.

Wij willen het u gemakkelijk maken. In de volgende editie sluiten wij een acceptgirokaart in, waarmee u ons een bedrag kunt overmaken. U weet toch dat alle schenkingen aan de Stichting Aktueel Evangelie fiscaal (dus voor de belasting) aftrekbaar zijn?

Uw steun voor de financiering van dit gratis tijdschrift hebben wij hard nodig. Indien U kunt stort dan Uw bijdrage voor Aktueel Evangelie op:

AMRO-BANK STADSKANAAL
nr. 48.24.19.717 t.n.v. Aktueel Evangelie
(of op postrek. 3410100 van de Penningmeester
van de Stichting Aktueel Evangelie te Borger).

Na de vorige editie hebben velen zich opgegeven voor gratis toezending van "Aktueel Evangelie". Indien u dit nog niet hebt gedaan, nodigen wij u wederom uit u door middel van onderstaande bon op het blad in te schrijven.

AKTUEEL EVANGELIE, Postbus 25, Borger

Naam: .....

Adres: .....

Plaats: .....

Postcode: .....

Redactioneel

Eschatologie – de systematische studie van de gebeurtenissen in het laatste der dagen – is momenteel een actuele zaak in de christelijke kerken, of men het nu van fundamentalistisch of van liberaal standpunt beziet.

Eschatologie is eigenlijk een betrekkelijk nieuw begrip, ongeveer 100 jaar geleden in zwang geraakt. Vóór in Noord-Amerika de Millerieten, in Engeland de Darbisten en in Europa Albert Schweitzer het opbrachten, was er in de christelijke theologie maar weinig belangstelling voor. Dit in tegenstelling tot de vroegchristelijke gemeente die er vervuld van was. Al gauw werden de eerste christenen geconfronteerd met de grote dogmatische problemen: de canon van het Nieuwe Testament, de Drieëenheid, de christologische controverse. In de 16de eeuw hield men zich sterk bezig met de verlossing (het soteriologische vraagstuk). Thans lijkt de tijd van het einde in het brandpunt van de belangstelling te staan. Sommigen zien deze concentratie op de eindgebeurtenissen in de wereldgeschiedenis als een groot teken dat het eschaton dicht nabij is. En dat zou inderdaad wel eens zo kunnen zijn. In deze editie willen we een begin maken met een studie van de eschatologie en dat in het jaar 1977 in gedeelten voortzetten. Hier willen we volstaan met het geven van een eerste aanzet, waarvan de grondgedachte luidt: "De gekruisigde Christus, uit de dood opgestaan, is de radicale kern van de eschatologie. Alleen dat wat voortvloeit uit het grote Christusgebeuren kan wezenlijk verband houden met de belangrijke gebeurtenissen van de eindtijd. (citaat Present Truth, april 1976).

Wij dienen ons daarom niet blind te staren op wat bijvoorbeeld in Palestina gebeurt, maar ons oog gericht te houden op onze Hogepriester. Ook in de leer van de laatste dingen geldt: Christus alleen, het geloof alleen, genade alleen.

De redactie